

V?c C-444/10

Finanzamt L?denscheid

v.

Christel Schriever

(?ádost o rozhodnutí o p?edb?žné otázce podaná Bundesfinanzhof)

„DPH – Šestá sm?rnice – ?lánek 5 odst. 8 – Pojem ‚p?evod souhrnu aktiv nebo jejich ?ástí‘ – P?evod vlastnictví k zásobám a obchodnímu vybavení spole?n? s nájmem obchodních prostor“

Shrnutí rozsudku

1. *Da?ová ustanovení – Harmonizace právních p?edpis? – Dan? z obratu – Spole?ný systém dan? z p?ídané hodnoty – Základ dan? – Dodání zboží – Možnost ?lenských stát? vylou?it p?evod souhrnu aktiv nebo jejich ?ástí*

(Sm?rnice Rady 77/388, ?l. 5 odst. 8)

2. *Da?ová ustanovení – Harmonizace právních p?edpis? – Dan? z obratu – Spole?ný systém dan? z p?ídané hodnoty – Základ dan? – Dodání zboží – P?evod souhrnu aktiv nebo jejich ?ástí*

(Sm?rnice Rady 77/388, ?l. 5, odst. 8)

1. Aby se jednalo o p?evod obchodního majetku nebo samostatné ?ásti podniku ve smyslu ?l. 5 odst. 8 šesté sm?rnice 77/388 o harmonizaci právních p?edpis? ?lenských stát? týkajících se daní z obratu, musí souhrn p?evedených složek posta?ovat k tomu, aby umožnil provozování samostatné hospodá?ské ?innosti.

V p?ípad?, že hospodá?ská ?innost nevyžaduje užívání konkrétních prostor ?i prostor za?ízený stálým vybavením nezbytným k provozování hospodá?ské ?innosti, m?že k p?evodu souhrnu aktiv ve smyslu uvedeného ustanovení šesté sm?rnice dojít i bez p?evodu vlastnických práv k nemovitému majetku. Spo?ívá-li však p?edm?tná hospodá?ská ?innost ve využívání ned?litelného souhrnu movitého a nemovitého majetku, nem?že se o takový p?evod ve smyslu uvedeného ustanovení jednat bez nabytí u?ívacích práv k obchodním prostorám. Jsou-li konkrétní obchodní prostory za?ízeny stálým vybavením nezbytným k provozování hospodá?ské ?innosti, musí být tento nemovitý majetek sou?ástí p?evedených složek, aby se jednalo o p?evod souhrnu aktiv ?i jejich ?ástí ve smyslu šesté sm?rnice. Tento p?evod m?že rovn?ž nastat, jsou-li obchodní prostory poskytnuty nabyvateli prost?ednictvím nájemní smlouvy nebo má-li posledn? uvedený sám k dispozici vhodnou nemovitost, do níž lze souhrn p?evád?ných aktiv p?emístit a kde m?že v p?edm?tné hospodá?ské ?innosti pokračovat.

Aspekty jako délka sjednaného nájmu a způsob jeho ukončení musí být zohledněny při celkovém posouzení operace převodu aktiv ve smyslu téhož ustanovení, jelikož mohou toto posouzení ovlivnit v případě, že jsou způsobilé zabránit setrvalému provozování hospodářské činnosti. Možnost vypovědět smlouvu o nájmu na dobu neurčitou prostřednictvím výpovědi s krátkou výpovědní lhůtou však není sama o sobě rozhodující pro učinění závěru, že záměrem nabyvatele bylo okamžitě provést likvidaci obchodního majetku či části převedeného podniku. Aplikaci čl. 5 odst. 8 šesté směrnice tedy nelze odmítnout pouze na základě tohoto důvodu.

(viz body 25, 27–29, 42–43)

2. Článek 5 odst. 8 šesté směrnice 77/388 o harmonizaci právních předpisů členských států týkajících se daní z obrátu musí být vykládán v tom smyslu, že převod vlastnictví k zásobám a obchodnímu vybavení maloobchodní prodejny spojený s pronájmem prostor uvedené prodejny nabyvateli na dobu neurčitou, který mohou obě smluvní strany vypovědět v krátké výpovědní lhůtě, je převodem souhrnu aktiv nebo jejich části ve smyslu tohoto ustanovení za podmínky, že převedená aktiva postačí k tomu, aby uvedený nabyvatel mohl setrvale provozovat samostatnou hospodářskou činnost.

(viz bod 45 a výrok)

ROZSUDEK SOUDNÍHO DVORA (druhého senátu)

10. listopadu 2011(*)

„DPH – Šestá směrnice – Článek 5 odst. 8 – Pojem ‚převod souhrnu aktiv nebo jejich části‘ – Převod vlastnictví k zásobám a obchodnímu vybavení společně s nájmem obchodních prostor“

Ve věci C-444/10,

jejímž předmětem je žádost o rozhodnutí o předběžné otázce na základě článku 267 SFEU, podaná rozhodnutím Bundesfinanzhof (Německo) ze dne 14. července 2010, došlým Soudnímu dvoru dne 15. září 2010, v řízení

Finanzamt Lüdenscheid

proti

Christel Schriever,

SOUDNÍ DVŮR (druhý senát),

ve složení J. N. Cunha Rodrigues, předseda senátu, U. Løhmus (zpravodaj), A. Rosas, A. Ó Caoimh a A. Arabadžev, soudci,

generální advokát: P. Mengozzi,

vedoucí soudní kanceláře: A. Calot Escobar,

s přihlédnutím k písemné části řízení,

s ohledem na vyjádření předložená:

- za Finanzamt Lüdenscheid H. Sellem, jako zmocněncem,
- za Evropskou komisi L. Lozano Palacios a B.-R. Killmannem, jako zmocněnci,

s přihlédnutím k rozhodnutí, přijatému po vyslechnutí generálního advokáta, rozhodnout v věci bez stanoviska,

vydává tento

Rozsudek

1 Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce se týká výkladu čl. 5 odst. 8 písm. a) šesté směrnice Rady 77/388/EHS ze dne 17. května 1977 o harmonizaci právních předpisů členských států týkajících se daní z obrátu – Společný systém daní z přidané hodnoty: jednotný základ daní (Úř. věst. L 145, s. 1; Zvl. vyd. 09/01, s. 23; dále jen „šestá směrnice“).

2 Tato žádost byla předložena v rámci řízení o opravném prostředku „Revision“ mezi Finanzamt Lüdenscheid (finanční úřad, dále jen „Finanzamt“) a Christel Schriever v otázce opravného daňového výměru, kterým Finanzamt kvalifikoval převod zásob a vybavení prodejny uskutečněný Ch. Schriever jako operaci podléhající dani z přidané hodnoty (dále jen „DPH“).

Právní rámec

Šestá směrnice

3 Podle čl. 2 bodu 1 šesté směrnice podléhá DPH dodání zboží nebo poskytování služeb za protiplnění uskutečněná v tuzemsku osobou povinnou k dani, která jedná jako taková.

4 Podle čl. 5 odst. 1 této směrnice se výrazem „dodání zboží“ rozumí převod práva nakládat s hmotným majetkem jako vlastník.

5 Článek 5 odst. 8 uvedené směrnice stanoví:

„Je-li převáděn souhrn aktiv nebo jejich části za protiplnění nebo bez něj nebo jako vklad do obchodní společnosti, mohou mít členské státy za to, že nedošlo k dodání zboží, a v takovém případě se příjemce považuje za právního nástupce převodce. Bude-li to vhodné, mohou členské státy přijmout opatření nezbytná k tomu, aby zabránily narušení hospodářské soutěže v případech, kdy příjemce není osobou plně povinnou k dani.“

6 V souladu s čl. 6 odst. 5 šesté směrnice se její čl. 5 odst. 8 „stejným způsobem vztahuje i na poskytování služeb“.

Vnitrostátní právo

7 Podle § 1 odst. 1 první věty zákona o dani z obrátu za rok 1993 (Umsatzsteuergesetz 1993, BGBl. 1993 I, s. 565, dále jen „UStG“) DPH podléhají dodávky zboží a poskytování služeb za protiplnění uskutečněné v tuzemsku podnikatelem v rámci jeho podnikání.

8 Ustanovení § 1 odst. 1 UStG, který provádí § 5 odst. 8 a § 6 odst. 5 šesté směrnice do vnitrostátního práva, stanoví:

„Operace uskutečněné v rámci převodu podniku jinému podnikateli pro účely jeho podnikání nepodléhají DPH. O převod podniku (Geschäftsveräußerung) se jedná, pokud jsou podnik nebo provozovna vedené samostatně v rámci struktury podniku jako celek za úplaty či bezplatně převedeny nebo vloženy do společnosti. Nabývací podnikatel nastupuje na místo prodávajícího.“

Spor v převodním řízení a předběžné otázky

9 Christel Schriverer až do dne 30. června 1996 provozovala maloobchod se sportovním zbožím v obchodních prostorách, které vlastní. K tomuto dni převedla zásoby a vybavení prodejny na společnost Sport S. GmbH (dále jen „Sport S.“) za celkovou cenu 455 000 DEM, aniž přitom byla na faktuře uvedena DPH.

10 Christel Schriever zároveň společnosti Sport S. od 1. srpna 1996 pronajala na dobu neurčitou obchodní prostory, kde byla provozována obchodní činnost. V nájemní smlouvě bylo nicméně sjednáno, že obě smluvní strany ji mohou vypovědět do této pracovního dne kalendářního čtvrtletí s účinností ke dni uplynutí následujícího kalendářního čtvrtletí.

11 Společnost Sport S. provozovala obchod se sportovními potřebami do 31. května 1998.

12 Christel Schriever považovala převod zásoby a vybavení prodejny za nezdanitelný převod podniku v souladu s § 1 odst. 1a UStG. Neuvedla proto zisk z tohoto prodeje do svého přiznání k DPH za rok 1996.

13 Finanzamt měl naproti tomu za to, že podmínky převodu celého podniku nebyly splněny, jelikož na společnost Sport S. nebyl převeden nemovitý majetek jakožto podstatná složka podniku. Finanzamt tento převod v oprávněm daňovém výměru pro rok 1996 kvalifikoval jako zdanitelné plnění, a vyměřil proto DPH.

14 Finanzgericht vyhověl odvolání Ch. Schriever proti rozhodnutí Finanzamt se závěrem, že s ohledem na veškeré okolnosti věci byla sporná operace skutečně převodem celého podniku ve smyslu § 1 odst. 1a UStG, jelikož společnost Sport S. skutečně pokračovala v činnosti podniku Ch. Schriever a i přes teoretickou možnost vypovědět kdykoli nájemní smlouvu byla v tomto ohledu irelevantní.

15 Finanzamt proti tomuto rozsudku podal opravný prostředek „Revision“ k Bundesfinanzhof a tvrdil, že možnost vypovědět nájemní smlouvu v zákonné výpovědní lhůtě nezaručovala setrvalé provozování činnosti podniku, jelikož bez obchodních prostor podle něj nelze maloobchod provozovat.

16 Bundesfinanzhof ve svém rozhodnutí připomíná, že podle ustálené judikatury lze převod kvalifikovat jako převod podniku navzdory tomu, že určité podstatné složky uvedeného podniku byly z operace vyloučeny, může-li podnikatel tyto podstatné složky užívat dlouhodobě, pro účely setrvalého provozování činnosti podniku. Tento soud uvádí, že pronájem na deset let podle jeho názoru postačuje k tomu, aby umožnil dlouhodobé užívání uvedených podstatných složek s tím, že Finanzgericht Baden-Württemberg v pravomocném rozsudku vyjádřil názor, že přetilelý pronájem nemovitého majetku podniku ve vlastnictví převodce nepostačuje k tomu, aby se jednalo o „pokračování“ činnosti podniku.

17 Podle Bundesfinanzhof jsou však okolnosti věci v převodním řízení zvláštní v tom, že nájemní smlouvu na dobu neurčitou mohou obě smluvní strany vypovědět v krátké výpovědní

lh?t?.

18 Za t?chto podmínek se Bundesfinanzhof rozhodl p?erušit ?ízení a položit Soudnímu dvoru následující p?edb?žné otázky:

„1) Jedná se o ‚p?evod souhrnu aktiv‘ ve smyslu ?l. 5 odst. 8 šesté sm?rnice [...], pokud podnikatel p?eveďe zásoby a obchodní vybavení své maloobchodní prodejny na nabyvatele a obchodní prostory, jichž je vlastníkem, mu pouze pronajme?

2) Je v tomto ohledu relevantní, že obchodní prostory byly p?enechány k užívání na základ? dlouhodobé nájemní smlouvy nebo že byla nájemní smlouva uzav?ena na dobu neur?itou, kterou mohou ob? smluvní strany vypov?d?t v krátké výpov?dní lh?t??“

K p?edb?žným otázkám

19 Podstatou otázek p?edkládajícího soudu, které je t?eba p?ezkoumat spole?n?, je, zda ?l. 5 odst. 8 šesté sm?rnice musí být vykládán v tom smyslu, že p?evod vlastnictví k zásobám a obchodnímu vybavení maloobchodní prodejny spolu s nájmem prostor uvedené prodejny nabyvateli na dobu neur?itou, který mohou ob? smluvní strany vypov?d?t v krátké výpov?dní lh?t?, je p?evodem souhrnu aktiv nebo jejich ?ásti.

20 Nejprve je t?eba p?ipomenout, že ?l. 5 odst. 8 první v?ta šesté sm?rnice stanoví, že je-li p?evád?n souhrn aktiv nebo jejich ?ást, mohou mít ?lenské státy za to, že nedošlo k dodání zboží, a v takovém p?ípad? se nabyvatel považuje za právního nástupce p?evodce. Z toho vyplývá, že pokud ?lenský stát využil této možnosti, není p?evod souhrnu aktiv nebo jejich ?ásti považován za dodání zboží pro účely šesté sm?rnice, a nepodléhá tak DPH na základ? ?látku 2 této sm?rnice (viz rozsudky ze dne 22. února 2001, Abbey National, C?408/98, Recueil, s. I?1361, bod 30; ze dne 27. listopadu 2003, Zita Modes, C?497/01, Recueil, s. I?14393, bod 29, a ze dne 29. ?íjna 2009, SKF, C?29/08, Sb. rozh. s. I?10413, bod 36).

21 Na základ? ?l. 5 odst. 8 druhé v?ty šesté sm?rnice – je-li to nezbytné k tomu, aby bylo zabrán?no narušení hospodá?ské sout?že – mohou ?lenské státy z aplikace tohoto pravidla o nedodání zboží vylou?it p?evody souhrnu aktiv ve prosp?ch p?íjemce, který není osobou pln? povinnou k dani ve smyslu uvedené sm?rnice nebo který jedná jako osoba povinná k dani pouze ve vztahu k n?teré své ?innosti. Toto ustanovení je t?eba vykládat v tom smyslu, že podmínky, za nichž ?lenský stát využívající možnosti podle první v?ty tohoto odstavce m?že omezit aplikaci pravidla o nedodání zboží, upravuje vy?erpávajícím zp?sobem (výše uvedený rozsudek Zita Modes, bod 30).

22 Co se dále tý?e pojmu „p?evod souhrnu aktiv nebo jejich ?ásti za protipln?ní nebo bez n?j nebo jako vklad do obchodní spole?nosti“ upravený v ?l. 5 odst. 8 první v?t? šesté sm?rnice, Soudní dv?r již uvedl, že jde o autonomní pojem unijního práva, který musí být v rámci Unie vykládán jednotn?. Jelikož šestá sm?rnice tento pojem nedefinuje a chybí i výslovný odkaz na právo ?lenských stát?, musí být jeho smysl a rozsah ur?en s p?ihlédnutím ke kontextu tohoto ustanovení a k cíli sledovanému dot?enou právní úpravou (v tomto smyslu viz výše uvedený rozsudek Zita Modes, body 35 až 35).

23 Práv? s ohledem na kontext ?l. 5 odst. 8 šesté sm?rnice a na cíl sledovaný touto sm?rnicí Soudní dv?r dosp?l k záv?ru, že toto ustanovení má ?lenským stát?m umožnit usnadnit p?evody podnik? i jejich ?ástí tím, že tyto p?evody zjednoduší a nezatíží pokladnu p?íjemce nep?ím??enou da?ovou zát?ží, která bude každopádn? vybrána pozd?ji srážkou DPH na vstupu (výše uvedený rozsudek Zita Modes, bod 39).

24 Soudní dvůr rovněž rozhodl, že s ohledem na tento cíl musí být pojem „převod souhrnu aktiv nebo jejich části“ vykládán v tom smyslu, že se vztahuje na převod obchodního majetku nebo samostatné části podniku, které zahrnují hmotné a případně nehmotné složky, jež ve svém souhrnu tvoří podnik nebo část podniku, které jsou schopny provozovat samostatnou hospodářskou činnost, ale že se nevztahuje na pouhý převod věcí, jako je prodej zásob (viz výše uvedený rozsudek Zita Modes, bod 40, a SFK, bod 37).

25 Z toho plyne, že k tomu, aby se jednalo o převod obchodního majetku nebo samostatné části podniku ve smyslu čl. 5 odst. 8 šesté směrnice, musí být souhrn převedených složek dostatečný natolik, aby umožnil provozování samostatné hospodářské činnosti.

26 Otázka, zda tento souhrn musí zejména zahrnovat movitý i nemovitý majetek, musí být posouzena s ohledem na povahu předmětné hospodářské činnosti.

27 V případě, že hospodářská činnost nevyžaduje užívání konkrétních prostor či prostor zařízený stálým vybavením nezbytným k provozování hospodářské činnosti, může k převodu souhrnu aktiv ve smyslu čl. 5 odst. 8 šesté směrnice dojít i bez převodu vlastnických práv k nemovitému majetku.

28 Spočívá-li však předmětná hospodářská činnost ve využívání nedělitelného souhrnu movitého a nemovitého majetku, může se o takový převod ve smyslu uvedeného ustanovení jednat bez nabytí užívacích práv k obchodním prostorům. Jsou-li konkrétní obchodní prostory zařízeny stálým vybavením nezbytným k provozování hospodářské činnosti, musí být tento nemovitý majetek součástí převedených složek, aby se jednalo o převod souhrnu aktiv či jejich části ve smyslu šesté směrnice.

29 Stejně tak může převod aktiv nastat, jsou-li obchodní prostory poskytnuty nabyvateli prostřednictvím nájemní smlouvy nebo má-li poslední uvedený sám k dispozici vhodnou nemovitost, do níž lze souhrn převáděných aktiv přemístit a kde může v předmětné hospodářské činnosti pokračovat.

30 Jakýkoli jiný výklad by vedl ke svévolnému rozlišování převodů uskutečněných osobami, které vlastní prostory, v nichž je umístěn obchodní majetek či část podniku, jež zamýšlí převést, a převodů uskutečněných osobami, kterým svdí pouze nájemní právo k těmto prostorům. Ze znění čl. 5 odst. 8 šesté směrnice ani z jeho cíle totiž nelze dovodit, že by poslední uvedené osoby nemohly uskutečnit převod souhrnu aktiv ve smyslu uvedeného ustanovení.

31 Částka DPH, která má být uhrazena z titulu převodu podniku či jeho části, navíc může představovat značnou zátěž pro nabyvatele v poměru ke zdrojům předmětného podniku, a to i v případě, kdy souhrn převáděných aktiv nezahrnuje nemovitý majetek. Je tudíž v souladu s cílem předmětného ustanovení, který vyplývá z bodu 23 tohoto rozsudku, aby bylo zvláštní zacházení přiznáno rovněž převodům souhrnu aktiv spojeným s uzavřením smlouvy o pronájmu obchodních prostor (v tomto smyslu viz výše uvedený rozsudek Zita Modes, bod 41).

32 Z výše uvedeného vyplývá, že k určení, zda operace spadá pod pojem „převod souhrnu aktiv“ ve smyslu šesté směrnice, je třeba celkově posoudit skutkové okolnosti, kterými se vyznačuje dotčená operace. V rámci tohoto posouzení je třeba přikládat zvláštní význam povaze hospodářské činnosti, jejíž provozování je zamýšleno.

33 Pokud jde konkrétně o převod zásob a vybavení maloobchodní prodejny, takový převod se obecně uskutečňuje s cílem umožnit nabyvateli, aby pokračoval v provozu uvedeného obchodu.

34 I pokud jde o hospodářskou činnost, kterou nelze provádět bez obchodních prostor, k zajištění provozu převedeného maloobchodu není obecně nutné, aby vlastník obchodu vlastnil též nemovitost, ve které je tento obchod provozován.

35 Poněvadž převod zásob a vybavení prodejny postačuje k tomu, aby bylo možné pokračovat v samostatné hospodářské činnosti, není převod nemovitého majetku rozhodující pro kvalifikaci operace jako převodu souhrnu aktiv.

36 Jeví-li se navíc, že k provozování předmětné hospodářské činnosti je nutné, aby nabyvatel užíval tytéž prostory, které měl k dispozici prodávající, nic v zásadě nebrání tomu, aby bylo toto užívací právo převedeno uzavřením smlouvy o nájmu.

37 K uplatnění čl. 5 odst. 8 šesté směrnice je dále třeba, aby nabyvatel měl v úmyslu využívat převedený obchodní majetek nebo část podniku, a nikoli okamžitě provést likvidaci předmětné obchodní činnosti, případně spolu s prodejem zásob (v tomto smyslu viz výše uvedený rozsudek Zita Modes, bod 44).

38 Z tohoto pohledu z judikatury Soudního dvora vyplývá, že záměry nabyvatele mohou nebo v určitých případech musí být zohledněny při celkovém posouzení okolností operace, jsou-li podpořeny objektivními poznatky (v tomto smyslu viz rozsudky ze dne 14. února 1985, Rompelman, 268/83, Recueil, s. 655, bod 24; ze dne 26. září 1996, Enkler, C-230/94, Recueil, s. I-4517, bod 24, jakož i ze dne 21. března 2000, Gabalfrisa a další, C-110/98 až C-147/98, Recueil, s. I-1577, bod 47, jakož i ze dne 18. listopadu 2010, X, C-84/09, dosud nezveřejněný ve Sbírce rozhodnutí, body 47 a 51).

39 Ze spisu předloženého Soudnímu dvoru vyplývá, že ve věci v původním řízení převod zásob a vybavení prodejny se sportovními potřebami ve spojení s pronájmem obchodních prostor umožnil nabyvateli pokračovat v samostatné hospodářské činnosti, kterou předtím provozoval prodávající. Z tohoto pohledu je nesporné, že tento převod nelze považovat za pouhý prodej zásob. Jak zásoby, tak vybavení prodejny totiž patří do souhrnu převedených aktiv. Okolnost, že nabyvatel navíc téměř po dva roky pokračoval v provozování obchodu se sportovními potřebami, potvrzuje, že jeho záměrem nebylo provést okamžitou likvidaci předmětné činnosti.

40 Okolnost, že obchodní prostory byly nabyvateli pouze pronajaty, a nikoli prodány, tudíž ve věci v původním řízení nebyla překážkou k tomu, aby tento nabyvatel pokračoval v činnosti prodávajícího.

41 Předkládající soud se konečně táže, zda délka nájmu a způsob jeho ukončení musí být vztahy v úvahu při posouzení, zda lze převod obchodního majetku nebo části podniku kvalifikovat jako převod souhrnu aktiv ve smyslu čl. 5 odst. 8 šesté směrnice.

42 V této souvislosti je třeba uvést, že aspekty jako délka sjednaného nájmu a způsob jeho ukončení musí být zohledněny při celkovém posouzení operace převodu aktiv ve smyslu čl. 5 odst. 8 šesté směrnice, jelikož mohou toto posouzení ovlivnit v případě, že jsou způsobilé zabránit setrvalému provozování hospodářské činnosti.

43 Možnost vypovědět smlouvu o nájmu na dobu neurčitou prostřednictvím výpovědi s krátkou výpovědní lhůtou však není sama o sobě rozhodující pro učinění závěru, že záměrem nabyvatele bylo okamžitě provést likvidaci obchodního majetku či části převedeného podniku. Pouze na základě tohoto důvodu tedy nelze odmítnout aplikaci čl. 5 odst. 8 šesté směrnice.

44 Tento výklad je v souladu se zásadou daňové neutrality, která je vlastní společnému

systému DPH. Tato zásada totiž brání zejména tomu, aby s hospodářskými subjekty, které uskutečňují tytéž operace, bylo zacházeno v oblasti vybírání této daně rozdílně (viz zejména rozsudek ze dne 7. září 1999, Gregg, C-216/97, Recueil, s. I-4947, bod 20, a ze dne 10. března 2011, Skandinaviska Enskilda Banken, C-540/09, dosud nezveřejněný ve Sbírce rozhodnutí, bod 36). Z toho plyne, že by tato zásada byla porušena, kdyby aplikace čl. 5 odst. 8 šesté směrnice na převod souhrnu aktiv, jako je převod dotčený v převodním řízení, závisela na podmínkách smlouvy o nájmu, a zejména na její době trvání a způsobech jejího vypovězení.

45 Vzhledem k výše uvedenému je na položené otázky třeba odpovědět tak, že čl. 5 odst. 8 šesté směrnice musí být vykládán v tom smyslu, že převod vlastnictví k zásobám a obchodnímu vybavení maloobchodní prodejny spojený s pronájmem prostor uvedené prodejny nabyvateli na dobu neurčitou, který mohou obě smluvní strany vypovědět v krátké výpovědní lhůtě, je převodem souhrnu aktiv nebo jejich části ve smyslu tohoto ustanovení za podmínky, že převedená aktiva postačí k tomu, aby uvedený nabyvatel mohl setrvale provozovat samostatnou hospodářskou činnost.

K nákladům řízení

46 Vzhledem k tomu, že řízení má, pokud jde o účastníky převodního řízení, povahu incidenčního řízení ve vztahu ke sporu probíhajícímu před předkládajícím soudem, je k rozhodnutí o nákladech řízení příslušný uvedený soud. Výdaje vzniklé předložením jiných vyjádření Soudnímu dvoru než vyjádření uvedených účastníků řízení se nenahrazují.

Z těchto důvodů Soudní dvůr (druhý senát) rozhodl takto:

Článek 5 odst. 8 písm. a) šesté směrnice Rady 77/388/EHS ze dne 17. května 1977 o harmonizaci právních předpisů členských států týkajících se daní z obrátu – Společný systém daní z prodané hodnoty: jednotný základ daní musí být vykládán v tom smyslu, že převod vlastnictví k zásobám a obchodnímu vybavení maloobchodní prodejny spojený s pronájmem prostor uvedené prodejny nabyvateli na dobu neurčitou, který mohou obě smluvní strany vypovědět v krátké výpovědní lhůtě, je převodem souhrnu aktiv nebo jejich části ve smyslu tohoto ustanovení za podmínky, že převedená aktiva postačí k tomu, aby uvedený nabyvatel mohl setrvale provozovat samostatnou hospodářskou činnost.

Podpisy.

* Jednací jazyk: němčina.